

IV - 8

69 8573/

67

НА СЕСТРА МИ ЛИЛИЯ

Ти нечувашъ ли тихия бѣгъ
на вълнитѣ къмъ морския брѣгъ —
и забрави ли своята страна,
моя малка, пленена сѣрна?...

Твойто черно, безмѣрно море,
надъ което луната огрѣ
твойта първа мечта — *и рола*
~~и роса~~ ороси златоруса коса...

Припомни си какъ тихо въ нощта
презъ сънътъ си вълнитѣ трептятъ
и се носи изъ цѣлия градъ
аромата на вишневий цвѣтъ.

Ще забравишъ ли своята страна,
моя малка, пленена сѣрна?
— тоя приказенъ, мъничкъ рай
и небето на родния край.

